Raad van State

200708745/1.
Datum uitspraak: 1 februari 2008

AFDELING
BESTUURSRECHTSPRAAK

Uitspraak met toepassing van artikel 8:54, eerste lid, van de Algemene wet bestuursrecht op het hoger beroep van:

appellante,

tegen de uitspraak in zaak nrs. 07/43446 en 07/43448 van de voorzieningenrechter van de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Assen, van 7 december 2007 in het geding tussen:

en

de staatssecretaris van Justitie.

1. Procesverloop

Bij besluit van 19 november 2007 heeft de staatssecretaris van Justitie (hierna: de staatssecretaris) een aanvraag van
(hierna: de vreemdeling) om haar een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd te verlenen, afgewezen. Dit besluit is aangehecht.

Bij uitspraak van 7 december 2007, verzonden op dezelfde dag, heeft de voorzieningenrechter van de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Assen, voor zover thans van belang, het daartegen door de vreemdeling ingestelde beroep ongegrond verklaard. Deze uitspraak is aangehecht.

Tegen deze uitspraak heeft de vreemdeling bij brief, bij de Raad van State binnengekomen op 14 december 2007, hoger beroep ingesteld. Deze brief is aangehecht.

De staatssecretaris heeft te kennen gegeven geen schriftelijke uiteenzetting in te zullen dienen.

Vervolgens is het onderzoek gesloten.

2. Overwegingen

2.1. Hetgeen in het hoger-beroepschrift is aangevoerd en voldoet aan het bepaalde in artikel 85, eerste en tweede lid, van de Vreemdelingenwet 2000, kan niet tot vernietiging van de aangevallen uitspraak leiden. Omdat het aldus aangevoerde geen vragen opwerpt die in het belang van de rechtseenheid, de rechtsontwikkeling of de rechtsbescherming in algemene zin beantwoording behoeven, wordt, gelet op artikel 91, tweede lid, van deze wet, met dat oordeel volstaan.

2.2. Het hoger beroep is kennelijk ongegrond. De aangevallen uitspraak dient te worden bevestigd.

2.3. Voor een proceskostenveroordeling bestaat geen aanleiding.

3. Beslissing

De Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State

Recht doende in naam der Koningin:

bevestigt de aangevallen uitspraak.

Aldus vastgesteld door mr. C.H.M. van Altena, lid van de enkelvoudige kamer, in tegenwoordigheid van mr. J.H. van der Winden, ambtenaar van Staat.

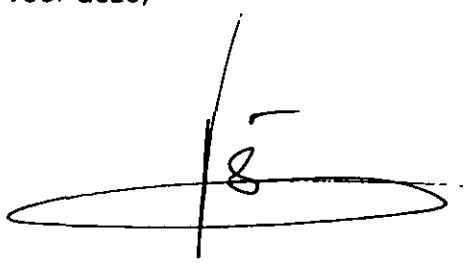
w.g. Van Altena
lid van de enkelvoudige kamer

w.g. Van der Winden
ambtenaar van Staat

Uitgesproken in het openbaar op 1 februari 2008

348-553.
Verzonden: 1 februari 2008

Voor eensluidend afschrift,
de secretaris van de Raad van State,
voor deze,

mr. H.H.C. Visser,
directeur Bestuursrechtspraak

AFSCHRIFT

uitspraak

RECHTBANK 's-GRAVENHAGE

Zitting houdende te Assen

Sector Bestuursrecht

Zaaknummers: AWB 07/43448 BEPTDN A S7 & AWB 07/43446 BEPTDN A S7

Uitspraak: 7 december 2007

inzake:

geboren
burger van de Democratische Republiek Congo (DRC),
IND-dossiernummer: 0711-12-0604,
V-nummer:
verzoekster,
gemachtigde: mr. I.M. Hidding, advocaat te Emmen,

tegen:

de Staatssecretaris van Justitie, verweerder,
gemachtigde: mr. P.A.L.A. van Ittersum,
ambtenaar bij de Immigratie- en Naturalisatiedienst van het Ministerie van Justitie.

Procesverloop

Op 12 november 2007 heeft verzoekster een aanvraag tot het verlenen van een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd als bedoeld in artikel 28 van de Vreemdelingenwet 2000 (Vw 2000) ingediend. Bij beschikking van 19 november 2007 heeft verweerder de aanvraag in de aanmeldcentrum-procedure (AC-procedure) afgewezen. Aan verzoekster is medegedeeld dat zij de behandeling van het beroep niet in Nederland mag afwachten.

Bij beroepschrift van 19 november 2007 heeft verzoekster beroep ingesteld bij de rechtbank tegen deze beschikking, hetwelk is geregistreerd onder zaaknummer AWB 07/43446.

Bij verzoekschrift van (eveneens) 19 november 2007 heeft verzoekster de voorzieningenrechter verzocht de voorlopige voorziening te treffen dat uitzetting achterwege wordt gelaten tot op het beroep is beslist. Het verzoekschrift is geregistreerd onder zaaknummer AWB 07/43448.

De griffier heeft de van verweerder ontvangen stukken aan verzoekster gezonden en haar in de gelegenheid gesteld nadere gegevens te verstrekken.

Openbare behandeling van het verzoek heeft plaatsgevonden ter zitting van 30 november 2007. Verzoekster is daarbij in persoon verschenen, bijgestaan door haar gemachtigde. Ter zitting was een tolk in de Franse taal aanwezig. Verweerder heeft zich doen vertegenwoordigen.

Motivering

Standpunten van partijen

Verzoekster heeft ter ondersteuning van haar asielrelaas het volgende naar voren gebracht. Verzoekster behoort tot de Baluba-stam en zij is afkomstig uit . Zij bezocht aldaar de Essemblé Chretienne Reveille-Toi, een gemeenschappelijke ontmoeting van alle Christenen. Sinds was zij van de vrouwen van deze kerkgemeenschap. In predikte ze op straat en in openbare gelegenheden. Zij maakte daarbij propaganda tegen het huidige regime, hetgeen de autoriteiten niet waardeerden. Deze hebben haar op een gegeven moment (een dinsdag) in mei 2007 gearresteerd en gedetineerd. Tijdens de detentie werd zij mishandeld en verkracht. Verzoekster is met behulp van een commandant uit de gevangenis ontsnapt. Na een onderduikperiode bij hem is ze begin oktober 2007 naar Nederland gebracht.

Verweerder heeft de aanvraag op grond van artikel 31 juncto artikel 31, tweede lid, aanhef en onder d en f, Vw 2000 afgewezen en dit als volgt gemotiveerd.
Verweerder stelt zich op het standpunt dat verzoekster ter staving van haar aanvraag valse of vervalste reis- of identiteitspapieren dan wel andere bescheiden heeft overgelegd en, hoewel daaromtrent ondervraagd, opzettelijk de echtheid daarvan heeft volgehouden. Volgens verweerder is uit een onderzoek van de Koninklijke Marechaussee (KMar) gebleken dat het door verzoekster overgelegde document, een bewijs van verlies van identiteitstukken DRC voorzien van het nummer 1093/07, mogelijk niet bevoegd is opgemaakt en afgegeven. Nu verzoekster volhardt in haar verklaring dat dit een echt en onvervalst document is, afgegeven door de autoriteiten van haar land van herkomst, wordt ernstig getwijfeld aan de door haar gestelde identiteit.
Verweerder stelt zich tevens op het standpunt dat verzoekster ter staving van haar aanvraag toerekenbaar geen reis- of identiteitspapieren, documenten of bescheiden heeft overgelegd, die noodzakelijk zijn voor de beoordeling van haar aanvraag, zodat de oprechtheid van het asielrelaas op voorhand is aangetast en afbreuk wordt gedaan aan de geloofwaardigheid van dit relaas. Ook heeft verzoekster geen enkel indicatief bewijs overgelegd ter vaststelling van de door haar beweerde reisroute. Voorts heeft zij tegenstrijdige en wisselende verklaringen afgelegd over de (vlieg)reis.
Verweerder is van mening dat verzoekster tegenstrijdige, vage en summiere verklaringen heeft afgelegd aangaande de problemen als gevolg waarvan ze haar land heeft verlaten. Nu verzoekster op essentiële punten van haar relaas (de gestelde arrestatie, de detentie en de wijze van ontsnapping) ongeloofwaardige, vage en summiere verklaringen heeft afgelegd, wordt er geen geloof gehecht aan het door verzoekster gepresenteerde feitencomplex.
Het voorgaande doet dusdanig afbreuk aan de geloofwaardigheid van de verklaringen van verzoekster, dat aan haar asielrelaas geen waarde wordt gehecht en voorbij wordt gegaan aan de inhoudelijke beoordeling daarvan, aldus verweerder. Voorts meent verweerder dat de aanvraag binnen achtenveertig proces-uren kon worden afgewezen.

Verzoekster stelt zich op het standpunt dat verweerder niet zonder nadere motivering kon concluderen dat er sprake is van een niet-authentiek document. Voorts geeft verweerder blijk van vooringenomenheid door eenzijdig de nadruk te leggen op twijfel over de tussenstop tijdens haar vliegreis, terwijl een ander detail van het reisverhaal op waarheid blijkt te zijn gebaseerd. Ook valt volgens verzoekster niet in te zien waarom haar verklaringen omtrent de tussenstop van haar vliegtuig, waarmee ze van naar is gereisd, tegenstrijdig zouden zijn.
Verzoekster meent dat het feit dat zij aangeeft dat zij niet zeker meer weet op welke datum zij werd opgepakt eerder een indicatie is dat zij de waarheid verteld dan dat zij hierover zou hebben gelogen. Verzoekster wijst erop dat zij sinds haar arrestatie langdurig heeft vastgezeten waarbij zij stelselmatig is mishandeld en verkracht. Het is mogelijk dat verzoekster

als gevolg van haar traumatische ervaringen moeite heeft met het reproduceren van data en met het plaatsen van gebeurtenissen in de tijd. Zo weet zij ook niet hoelang het verblijf in de woning van de commandant heeft geduurd.
Verzoekster wijst er voorts op dat zij heel weinig te eten kreeg, hetgeen door de ambtsberichten wordt bevestigd. Aangezien niet bekend is waar verzoekster naar toe is gebracht en er kennelijk over veel gevangenissen geen informatie beschikbaar is, kan verweerder niet zonder meer stellen dat het er in alle gevangenissen op dezelfde wijze aan toegaat.
Voor wat betreft de wijze van ontsnapping verwijst verzoekster naar het algemeen ambtsbericht DRC van mei 2007, waarin staat vermeld dat de gevangenissen in de DRC in een slechte staat verkeren en tot een situatie leidt waarin ontsnappingen aan de orde van de dag zijn. Gelet hierop moet geconcludeerd worden dat verzoekster wel degelijk geloofwaardige verklaringen heeft afgelegd.
Verzoekster handhaaft haar standpunt dat zij in haar belangen is geschaad doordat er tijdens het nader gehoor geen vrouwelijke tolk beschikbaar was. Gelet op de ernstige situatie van vrouwen in de DRC en het probleem van seksueel geweld aldaar, meent verzoekster dat verweerder gehouden zou zijn tijdig een vrouwelijke tolk te regelen. Nu dit is nagelaten, heeft er geen zorgvuldige procedure plaatsgevonden en is haar aanvraag ten onrechte in de AC-procedure afgedaan.

Beoordeling van het verzoek

Ingevolge artikel 8:81, eerste lid, van de Algemene wet bestuursrecht (Awb) kan de voorzieningenrechter van de rechtbank die bevoegd is of kan worden in de hoofdzaak, indien tegen het besluit bij de rechtbank beroep is ingesteld dan wel, voorafgaand aan een mogelijk beroep bij de rechtbank bezwaar, is gemaakt of administratief beroep is ingesteld, op verzoek een voorlopige voorziening treffen indien onverwijlde spoed, gelet op de betrokken belangen, dat vereist.

Op grond van artikel 8:86 Awb heeft de voorzieningenrechter na behandeling ter zitting van het verzoek om een voorlopige voorziening de bevoegdheid om, indien hij van oordeel is dat nader onderzoek redelijkerwijs niet kan bijdragen aan de beoordeling van de zaak, onmiddellijk uitspraak te doen in de hoofdzaak. Verzoekster is tijdig op deze bevoegdheid gewezen.

In de hoofdzaak dient te worden beoordeeld of de bestreden beschikking toetsing aan geschreven en ongeschreven rechtsregels kan doorstaan. Daarbij is onder meer van belang of verweerder de aanvraag zonder schending van eisen van zorgvuldigheid in het kader van de AC-procedure heeft kunnen afwijzen.

Verweerder heeft primair het standpunt ingenomen dat er aan het asielrelaas geen geloof c.q. waarde kan worden gehecht. Derhalve ziet de rechtbank zich gesteld voor de vraag of verweerder in redelijkheid tot dit standpunt heeft kunnen komen.

Ingevolge artikel 31, eerste lid, Vw 2000 wordt een aanvraag tot het verlenen van een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd als bedoeld in artikel 28 Vw 2000 afgewezen indien de vreemdeling niet aannemelijk heeft gemaakt dat zijn aanvraag is gegrond op omstandigheden die, hetzij op zichzelf, hetzij in verband met andere feiten, een rechtsgrond voor verlening vormen.
Ingevolge het tweede lid, aanhef en onder d, van artikel 31 Vw 2000, wordt bij het onderzoek naar de aanvraag mede betrokken de omstandigheid dat de vreemdeling ter staving van zijn aanvraag valse of vervalste reis- of identiteitspapieren dan wel andere bescheiden heeft overgelegd en, hoewel daaromtrent ondervraagd, opzettelijk de echtheid daarvan heeft volgehouden.

Ingevolge het tweede lid, aanhef en onder f, van artikel 31 Vw 2000, wordt bij het onderzoek naar de aanvraag mede betrokken de omstandigheid dat de vreemdeling ter staving van zijn aanvraag geen reis- of identiteitspapieren dan wel andere bescheiden kan overleggen die noodzakelijk zijn voor de beoordeling van zijn aanvraag, tenzij de vreemdeling aannemelijk kan maken dat het ontbreken van deze bescheiden niet aan hem is toe te rekenen.

Uit een proces-verbaal van bevindingen van de afdeling Falsificaten van de KMar van 13 november 2007 met mutatienummer PL27NN/07-085905 is gebleken dat het door verzoekster aangeboden document, een bewijs van verlies van identiteitsstukken DRC met nummer 1093/07, mogelijk niet bevoegd is opgemaakt en afgegeven. Zo is de afgiftejaar gewijzigd van 2002 naar 2000 en komen er in de opmaak en afgifte onregelmatigheden voor. Nu verzoekster - na te zijn geconfronteerd met deze bevindingen - blijft volharden dat het document is afgegeven door de autoriteiten van haar land van herkomst en dat het een echt en onvervalst document is, heeft verweerder zich in redelijkheid op het standpunt kunnen stellen dat aan dit document - gelet op de bijzondere expertise van de KMar in documentenonderzoek - geen waarde kan worden gehecht en dat er ernstig wordt getwijfeld aan de gestelde identiteit van verzoekster. Immers verzoekster heeft geen concrete aanknopingspunten gegeven voor twijfel aan de inhoud en/of volledigheid van dit als een deskundigenbericht aan te merken onderzoeksrapport. Dat de uitkomst van een overleg omtrent dit rapport tussen de IND en de KMar niet is vastgelegd in een verslag, waarvan verzoekster eventueel kennis zou hebben kunnen nemen, doet hier niet aan af. Dit geldt eveneens voor de enkele stelling van verzoekster dat het in Afrika gebruikelijk is om van oude documenten nieuwe documenten te vervaardigen. Gelet hierop heeft verweerder artikel 31, tweede lid, aanhef en onder d, Vw 2000 in redelijkheid aan verzoekster kunnen tegenwerpen. Overigens blijkt uit het proces-verbaal van de KMar dat zij geen waardeoordeel kan geven over het pasje van de "Internationale Kerk van Jezus-Christus", dat verzoekster in haar bezit had.

Volgens bestendige jurisprudentie van de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State (hierna: de Afdeling) behoort de beoordeling van de geloofwaardigheid van de door de vreemdeling in zijn asielrelaas naar voren gebrachte feiten tot de verantwoordelijkheid van de minister en kan die beoordeling slechts terughoudend door de rechter worden getoetst.

Volgens vaste jurisprudentie van de Afdeling pleegt verweerder het relaas van de asielzoeker en de daarin gestelde feiten voor waar aan te nemen, indien de asielzoeker alle hem gestelde vragen zo volledig mogelijk heeft beantwoord en het relaas op hoofdlijnen innerlijk consistent en niet-onaannemelijk is en strookt met wat over de algemene situatie in het land van herkomst bekend is. Bovendien geldt daarvoor als vereiste dat zich geen van de in artikel 31, tweede lid, onder a tot en met f, Vw 2000 opgesomde omstandigheden die afbreuk doen aan de geloofwaardigheid van de verklaringen van de asielzoeker voordoen. Wordt aan dat laatste vereiste niet voldaan, dan mogen ingevolge artikel 31 Vw 2000 en volgens de ter uitvoering daarvan vastgestelde beleidsregels, in het relaas ook geen hiaten, vaagheden, ongerijmde wendingen en tegenstrijdigheden op het niveau van de relevante bijzonderheden voorkomen; van het asielrelaas moet dan een positieve overtuigingskracht uitgaan. Naast de beoordeling van de geloofwaardigheid van de naar voren gebrachte feiten behoort ook de beoordeling van de positieve overtuigingskracht van het asielrelaas, daaronder begrepen het realiteitsgehalte van de door de vreemdeling aan die feiten ontleende vermoedens, primair tot de verantwoordelijkheid van verweerder.

Niet in geschil is dat verzoekster geen enkel indicatief bewijs ter vaststelling van de beweerde reisroute heeft overgelegd. Voorts heeft verweerder kunnen stellen dat verzoekster tegenstrijdige en wisselende verklaringen heeft afgelegd over de (vlieg)reis en in het bijzonder over de tussenstop die het vliegtuig heeft gemaakt. De door haar geschetste

persoonlijke situatie, waarin zij tijdens de reis stelt te hebben verkeerd, maakt dit niet anders. De stelling van verzoekster dat er werkelijk in de avond van 6 oktober 2007 een toestel van SN Brussels Airlines van Kinshasa naar België is gevlogen, maakt dit niet anders. Voorts is zij niet in staat gebleken gedetailleerde, coherente en verifieerbare verklaringen te geven omtrent haar reisverhaal. Van iemand die stelt vanuit de DRC naar Nederland te zijn gereisd, mag dat wel worden verwacht. Verzoekster is daarin echter niet geslaagd. In hetgeen verzoekster overigens hiertegen in beroep naar voren heeft gebracht, ziet de rechtbank ook geen aanleiding dat verweerder zich niet in redelijkheid op het standpunt heeft kunnen stellen dat verzoekster niet aannemelijk heeft gemaakt dat het ontbreken van reispaspieren, documenten of bescheiden, die noodzakelijk zijn voor de beoordeling van haar aanvraag, niet aan haar is toe te rekenen. Gelet hierop heeft verweerder artikel 31, tweede lid, aanhef en onder f, Vw 2000 in redelijkheid aan verzoekster kunnen tegenwerpen.

De rechtbank volgt de stelling van eiseres dat de door haar gestelde wijze van ontsnapping uit de gevangenis kan overeenkomen met de beschrijving in het ambtsbericht DRC van mei 2007. Dit brengt echter niet mee dat verweerder zich niet in redelijkheid op het standpunt heeft kunnen stellen dat verzoekster op overige essentiële punten van haar asielrelaas vage en summiere verklaringen heeft afgelegd. Verzoekster heeft weinig concreet verklaard over de wijze waarop en door wie zij werd opgepakt en over de duur van haar detentie en het verblijf in de woning van de commandant. Gelet op het vorenstaande heeft verweerder in redelijkheid het standpunt kunnen innemen dat het asielrelaas positieve overtuigingskracht ontbeert.

Mitsdien heeft verweerder zich in redelijkheid op het standpunt kunnen stellen dat de vreemdeling ter staving van zijn aanvraag valse of vervalste reis- of identiteitspapieren dan wel andere bescheiden heeft overgelegd en, hoewel daaromtrent ondervraagd, opzettelijk de echtheid daarvan heeft volgehouden en aan de afgelegde verklaringen van verzoekster en het toerekenbaar niet overleggen van reisbescheiden en documenten de conclusie moet worden verbonden dat het asielrelaas ongeloofwaardig is, zodat aan een inhoudelijke beoordeling daarvan kon worden voorbij gegaan.

Naar het oordeel van de voorzieningenrechter is verzoekster niet in haar belangen geschaad door de afwezigheid van een vrouwelijke tolk tijdens het nader gehoor nu gesteld noch gebleken is dat zij haar asielmotieven niet volledig heeft kunnen aandragen ten overstaan van een - overigens - vrouwelijke contactambtenaar.

Tijdens het gehoor heeft verzoekster verklaard dat zij alles heeft verteld wat voor de beoordeling van haar verzoek van belang kan zijn en voldoende gelegenheid heeft gehad om haar verhaal te doen. Voorts heeft zij geen bezwaren geuit tegen het bijzijn van een mannelijke tolk. Ook in beroep zijn geen omstandigheden naar voren gekomen die verzoekster niet of onvoldoende in de gehoren naar voren heeft kunnen brengen vanwege het ontbreken van een vrouwelijke tolk.

Hetgeen verzoekster overigens heeft aangevoerd, kan evenmin leiden tot gegrond-verklaring van het beroep. Gelet op het voorgaande heeft verweerder de aanvraag terecht in het kader van de AC-procedure afgewezen.

Uit het voorgaande volgt tevens dat nader onderzoek redelijkerwijs niet kan bijdragen aan beoordeling van de hoofdzaak en dat deze slechts in ongegrondverklaring van het beroep kan eindigen. De voorzieningenrechter ziet derhalve aanleiding om met toepassing van artikel 8:86 van de Awb onmiddellijk op dat beroep te beslissen.

Nu het beroep ongegrond dient te worden verklaard, wordt het verzoek tot het treffen van een voorlopige voorziening afgewezen. Voor vergoeding van de kosten die verzoekster in verband met het indienen van het verzoek- of het beroepschrift heeft moeten maken, bestaat geen aanleiding.

Beslissing

De voorzieningenrechter:

- wijst het verzoek om een voorlopige voorziening, bekend onder zaaknummer AWB 07/43448, af;

- verklaart het beroep, bekend onder zaaknummer AWB 07/43446, ongegrond.

Rechtsmiddel

Tegen deze uitspraak ten aanzien van het gedeelte waarin ten aanzien van het beroep is beslist, kunnen partijen binnen een week na de datum van verzending van deze uitspraak hoger beroep instellen bij de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State (adres: Raad van State, Afdeling bestuursrechtspraak, Hoger beroep vreemdelingenzaken, Postbus 16113, 2500 BC 's-Gravenhage). De termijn voor het instellen van hoger beroep bedraagt één week. Naast de vereisten waaraan het beroepschrift moet voldoen op grond van artikel 6:5 Algemene wet bestuursrecht (zoals het overleggen van een afschrift van deze uitspraak) dient het beroepschrift ingevolge artikel 85, eerste lid, Vw 2000 één of meer grieven te bevatten. Artikel 6:6 Awb (herstel verzuim) is niet van toepassing.

Aldus gegeven door mr. B.I. Klaassens, voorzieningenrechter, en in het openbaar uitgesproken op 7 december 2007 in tegenwoordigheid van B. de Vogel, griffier.

de griffier is buiten staat te tekenen

Afschrift verzonden op: - 7 DEC 2007

VOOR AFSCHRIFT CONFORM
DE GRIFFIER VAN DE
RECHTBANK TE 's-GRAVENHAGE

mw. mr. I.M. Hidding
advocaat & procureur

Vaart NZ 37
7833 HB Nieuw Amsterdam

t 0591 551350
f 0591 552219
e office@advocatenkantoorhidding.nl
i www.advocatenkantoorhidding.nl

advocatenkantoor
Hidding

Afdeling Bestuursrechtspraak van de Raad van State
Hoger Beroep Vreemdelingenzaken
Postbus 16113
2500 BC s'- GRAVENHAGE
Tevens per fax: 070-3651380

RAAD VAN STATE
INGEKOMEN
14 DEC 2007
ZAAKNR. 200708745-1
AAN: VL
BEHANDELD DOOR: FAR:

5578-A

14 december 2007
datum

inzake
/Staat
IND-nummer: 0711.12.0604
Hoger beroep

Geven eerbiedig te kennen:

geboren op , van Kongolese nationaliteit, thans zonder vaste woon-of verblijfplaats, te dezer zake woonplaats kiezende te Nieuw Amsterdam aan de Vaart NZ 37 ten kantore van de advocaat en procureur mr. I.M. Hidding, die verklaart tot het indienen van het onderhavige beroepschrift bepaaldelijk gevolmachtigd te zijn;

Appellante stelt hierbij hoger beroep in tegen de uitspraak van de Arrondissementsrechtbank 's Gravenhage, nevenzittingsplaats Assen d.d. 7 december 2007,en AWB 07/43446 (**productie 1**), aan appellante's gemachtigde verzonden op 7 december 2007, waarbij het beroep van appellante tegen het besluit van verweerder d.d. 19 november 2007 ongegrond is verklaard.

Appellante kan zich niet verenigen met hetgeen door de Rechtbank is overwogen en heeft hieromtrent de volgende grieven.

GRIEVEN

Grief 1.

Ten onrechte overweegt de Rechtbank op pagina 4 tweede alinea, derde volzin: *"nu verzoekster – na te zijn geconfronteerd met deze bevindingen – blijft volharden dat het document is afgegeven door de autoriteiten van haar land van herkomst en dat het een echt en onvervalst document is, heeft verweerder zich in redelijkheid op het standpunt kunnen stellen dat aan dit document – gelet op de bijzondere expertise van de KMAR in documentenonderzoek – geen waarde kan worden gehecht en dat er ernstig wordt getwijfeld aan de gestelde identiteit van verzoekster."*

Toelichting:

De Koninklijke Marechaussee (KMAR) heeft in een rapport van 13 november 2007 met mutatienummer PL 27NN/07-085905 (**productie 2**) aangegeven dat het identiteitsbewijs van appellante ***mogelijk*** niet bevoegd is opgemaakt en afgegeven. Niet valt in te zien dat het volharden van appellante in de echtheid van het document in tegenspraak zou zijn met de inhoud van voormeld procesverbaal. De Rechtbank verwijst expliciet naar de bijzondere expertise van de KMAR in documentenonderzoek. Gelet hierop had de Rechtbank in haar overwegingen mee moeten nemen dat, nu de KMAR stelt dat het document ***mogelijk*** niet echt is, er ook een gerede kans is dat het document wel degelijk echt is. De Rechtbank had derhalve niet zondermeer mogen concluderen dat verweerder zich in redelijkheid op het standpunt kon stellen dat aan het document geen waarde kan worden gehecht.

Grief 2.

Alle opdrachten worden slechts aanvaard onder de voorwaarde, dat iedere aansprakelijkheid is beperkt tot het bedrag dat in het desbetreffende geval onder onze beroepsaansprakelijkheidsverzekering wordt uitbetaald.

Ten onrechte overweegt de Rechtbank op pagina 5, vierde alinea: "*naar het oordeel van de Voorzieningenrechter is verzoekster niet in haar belangen geschaad door de afwezigheid van een vrouwelijke tolk tijdens het nader gehoor nu gesteld noch gebleken is dat zij haar asielmotieven niet volledig heeft kunnen aandragen ten overstaan van een – overigens – vrouwelijke contactambtenaar*". En op pagina 5 zesde alinea: "*tijdens het gehoor heeft verzoekster verklaart dat zij alles heeft verteld wat voor de beoordeling van haar verzoek van belang kan zijn en voldoende gelegenheid heeft gehad om haar verhaal te doen. Voorts heeft zij geen bezwaren geuit tegen het bijzijn van een mannelijke tolk. Ook in beroep zijn geen omstandigheden naar voren gekomen die verzoekster niet of onvoldoende in de gehoren naar voren heeft kunnen brengen vanwege het ontbreken van een vrouwelijke tolk.*"

Toelichting:

Appellante is van mening dat de eisen van zorgvuldigheid in het kader van de AC procedure zijn geschonden door in de onderhavige zaak gebruik te maken van een mannelijke tolk. Appellante heeft tijdens het eerste gehoor aangegeven dat er elementen in het asielrelaas aanwezig waren die zij liever niet in het bijzijn van een mannelijke of vrouwelijke medewerker en tolk naar voren brengt. Voorts gaf zij aan bij voorkeur in het bijzijn van een vrouwelijke medewerker en tolk te worden gehoord. Dit blijkt uit pagina 15 van het rapport van eerste gehoor onder het kopje opmerkingen, de eerste twee alinea's (**productie 3**). Hierop is in de gronden van beroep onder punt 6 gewezen (**productie 4**).

Appellante heeft in beroep gewezen op paragraaf 3.8 van WBV 2007/35 (**productie 5**) waarin staat: "*uit het ambtsbericht van de Minister van BUZA blijkt dat seksueel geweld op grote schaal voorkomt in Congo. Slachtoffers van verkrachting leven in schaamte. Zij lopen het risico verstoten te worden door hun familie. Het is voor vrouwen in Congo heel moeilijk om bescherming in te roepen tegen seksueel geweld. Vrouwen die aannemelijke hebben gemaakt dat zij te vrezen hebben voor (seksuele) geweldpleging in Congo, kunnen op grond van artikel 29 eerste lid onder b Vreemdelingenwet in aanmerking komen voor een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd. Hierbij wordt niet verlangt dat zij zich tot de autoriteiten hebben gewend voor bescherming*". Appellante heeft in de gronden van beroep aangegeven dat, nu bij verweerder duidelijk is hoe ernstig de situatie voor vrouwen is in Congo en hoe groot aldaar het risico van verkrachting is, verweerder van te voren rekening had moeten houden met de zeer grote kans dat appellante de voorkeur zou geven aan een vrouwelijke tolk. Dit klemt te meer nu appellante zich reeds op 8 oktober 2007 heeft aangemeld. Verweerder had derhalve voldoende tijd om een vrouwelijke tolk te regelen. Appellante is van mening dat de Rechtbank volstrekt onvoldoende gemotiveerd op deze stellingen in beroep ingaat. Nu appellante voorafgaand aan het nader gehoor heeft aangegeven dat zij liever geen verklaringen aflegt in het bijzijn van een mannelijke tolk, kan verweerder niet van haar verlangen dat zij tijdens het nader gehoor in aanwezigheid van een mannelijke tolk, zonder dat er een hulpverlener bij aanwezig is bezwaar maakt tegen de aanwezigheid van die tolk.

Voorts wijst appellante erop dat zorgvuldigheid binnen de AC-procedure, gelet op de korte duur van deze procedure, een belangrijk criterium is. Appellante wijst erop dat zij tussen de procedure op het AC en het indienen van de gronden beroep geen vast woon-of verblijfplaats had en dat het om die reden onmogelijk was om haar gemachtigde te bezoeken. Daar komt bij dat, nu het verweerder niet lukt om binnen een periode van zes weken een vrouwelijke tolk Lingala te regelen, niet van appellante verwacht kan worden dat zij binnen een week met haar gemachtigde kan spreken met behulp van een vrouwelijke tolk Lingala. De Rechtbank miskent dat door aan appellante tegen te werpen dat zij in de gronden beroep niet meer heeft verklaard dan tijdens het nader gehoor.

Redenen, waarom appellante zich wend tot Uw Afdeling, met het verzoek voormelde uitspraak van de Rechtbank te 's Gravenhage te vernietigen en aan appellante alsnog een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd toe te kennen dan wel de zaak terug te verwijzen naar de Rechtbank.

- gemachtigde -

Bijlage